

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce Y.V.**, státní příslušník Ukrajiny, *zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno*, proti **žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2013, čj. MV-64947-3/SO-2013

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2013, čj. MV-64947-3/SO-2013, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 13.285 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě ke Krajskému soudu v Plzni se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2013, čj. MV-64947-3/SO-2013, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (*dále jen „správní orgán I. stupně“*), ze dne 28.03.2013, čj. OAM-4652-4/TP-2013 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu podané podle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

(*dále též jen „ZPC“ nebo „zákon o pobytu cizinců“*). Žalobce rovněž požadoval přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. Správní orgán I. stupně i žalovaná svoje rozhodnutí odůvodňují tím, že žalobce podal žádost o povolení k trvalému pobytu dne 06.03.2013, tedy v době, kdy na území neměl žádným způsobem upraven pobyt a proto nebyl oprávněn dne 06.03.2013 podal předmětnou žádost o povolení k trvalému pobytu. Dle žalobce tento závěr neodpovídá skutečnému stavu věci, neboť žalobce v době podání žádosti pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu, a to v režimu § 47 odst. 2 ZPC v návaznosti na § 44a odst. 3 ZPC. Podle těchto ustanovení, v případě pokud doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu uplyne před rozhodnutím o žádosti o jeho prodloužení, ačkoli byla podána v zákonné lhůtě, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti. Po dobu řízení o prodloužení dosavadního povolení k pobytu se tedy pobyt cizince považuje za zákonný a se všemi právy, která jsou s dlouhodobým pobytem spojena. Jedním z účinků pravomocného rozhodnutí o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu je podle citovaných ustanovení zánik zákonné fikce dlouhodobého pobytu podle § 47 odst. 2 ZPC. Pokud však cizinec proti rozhodnutí o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podá správní žalobu, které je soudem přiznán odkladný účinek, fikce dlouhodobého pobytu podle § 47 odst. 2 ZPC v důsledku přiznaného odkladného účinku žaloby nadále trvá. Na cizince je pak třeba hledět jako na cizince pobývajícího na území na povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 69 odst. 5 ZPC, který je oprávněn podat žádost o povolení k trvalému pobytu na území Ministerstvu vnitra.

3. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 03.04.2012, čj. 36A 12/2012-36, byl přiznán odkladný účinek žalobcově žalobě ze dne 20.01.2012 podané proti rozhodnutí o zamítnutí jeho odvolání ve věci neprodloužení platnosti k dlouhodobému pobytu. O této žalobě doposud nebylo rozhodnuto a žalobce proto dne 06.03.2013, v důsledku přiznaného odkladného účinku žalobě, pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu a byl proto oprávněn podle § 69 odst. 5 ZPC podat žádost o povolení k trvalému pobytu na území Ministerstvu vnitra.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaná s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí navrhovala zamítnutí žaloby. Uvedla, že ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*) má být přijaté řešení v souladu s veřejným zájmem. Orgány Ministerstva vnitra jako celek jsou mj. povolány hájit veřejný zájem v této oblasti, tzn. v daném případě zájem na důsledném dodržování pobytového režimu cizinců v rámci platného českého práva. Dle žalované nejsou námitky žalobce uvedené v žalobě důvodné a žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

5. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

6. Žaloba je důvodná.

Skutkový základ věci, ze kterého vycházely správní orgány.

7. Dle výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území České republiky pobýval žalobce na území České republiky na vízum k pobytu nad 90 dnů od 10.03.2004 do 25.08.2004 z důvodu účasti v právnické osobě. V období od 26.08.2004 do 24.08.2005 je uveden účel pobytu neznámý. Od 25.08.2005 do 31.10.2005 bylo účelem pobytu zaměstnání. Od 27.09.2005 do 25.08.2006, od 26.08.2006 do 25.08.2008 a od 26.08.2008 do 25.08.2010 bylo účelem pobytu podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná (*viz též „OSVČ“*).

8. Dne 9. 1. 2012 byla pravomocně zamítnuta žádost žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu ze dne 29. 7. 2010. Žalobci byl vydán dne 11.04.2012 výjezdní příkaz s dobou platnosti od 11.04.2012 do 25.04.2012.

9. Dne 23.04.2012 podal žalobce žádost o povolení k trvalému pobytu. Řízení o žádosti bylo zastaveno usnesením ze dne 19.06.2012, čj. OAM-6748-8/TP-2012 s tím, že žalobce podal žádost v době, kdy k tomu nebyl oprávněn, neboť v době podání žádosti pobýval na území České republiky na základě výjezdního příkazu. Odvolání podané proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí dne 22.06.2012 vzal žalobce dne 06.03.2013 zpět a usnesení ze dne 19.06.2012 nabylo právní moci 07.03.2013.

10. Dne 23.04.2012 podal žalobce žádost o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. d) ZPC podle něhož: „*Ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, který podal žalobu proti rozhodnutí ministerstva, kterým byla zrušena platnost víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu anebo byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o povolení k trvalému pobytu, za podmínky, že současně podal návrh na přiznání odkladného účinku této žaloby.*“

11. Dne 24.4.2012 podal žalobce žádost o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) ZPC podle něhož: „*Ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, který v době platnosti oprávnění k pobytu, jehož platnost nelze prodloužit, požádal na území o vydání povolení k trvalému pobytu, pokud je k tomu podle § 69 oprávněn a o této žádosti nebylo rozhodnuto*

v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území“. Žádost byla zamítnuta a rozhodnutí nabylo právní moci 12.07.2012.

Právní hodnocení

12. V této právní věci je soudem posuzováno rozhodnutí správních orgánů o žádosti žalobce podané dne 06.03.2013 o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 ZPC podle něhož: „*Povolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci po 5 letech nepřetržitého pobytu na území.*“ Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 28.03. 2013, čj. OAM-4352-4/TP-2013 bylo řízení o žádosti zastaveno podle § 169 odst. 8 písm. c) ZPC podle něhož: „*Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území není oprávněn.*“

13. Závěr o tom, že žalobce nebyl k podání žádosti dne 06.03.2013 na území oprávněn, opřel správní orgán I. stupně o ustanovení § 69 odst. 5 věta první ZPC: „*Žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 podává cizinec ministerstvu, pokud na území pobývá na dlouhodobé vízum, povolení k dlouhodobému pobytu nebo na základě dokladu vydaného k pobytu na území podle zvláštního právního předpisu*“ Zvláštními právními předpisy jsou zákon č. 325/1999 Sb. o azylu a zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců. Dle správního orgánu I. stupně podal žalobce žádost v době, kdy mu byl 11.04.2012 vydán výjezdni příkaz s dobou platnosti od 11.04.2012 do 25.04.2012, tedy v době, kdy k tomu ve smyslu ustanovení § 69 odst. 5 věta první ZPC nebyl oprávněn. Žádost žalobce z 24.04.2012 byla zamítnuta rozhodnutím, které nabylo právní moci dnem 12.07.2012 a od tohoto dne nebyl žalobce dle správního orgánu I. stupně oprávněn na území České republiky pobývat. Žalobce podal žádost o trvalý pobyt podle § 68 ZPC dne 06.03.2013, tedy v době, kdy neměl na území České republiky žádným zákonným způsobem povolen pobyt.

14. V odvolání podaném dne 08.04.2013 žalobce namítal, že dne 26. 2. 2013 elektronicky a dne 27. 2. 2013 osobně podal žádost o udělení víza k pobytu nad 90 za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. c) ZPC. O žádosti dosud nebylo rozhodnuto a správní orgán I. stupně se s touto skutečností nevypořádal a v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí se o této žádosti vůbec nezmiňuje. Žalobce proto namítal, že pobývá na území na základě víza k pobytu nad 90 dnů v souladu s ustanovením § 60 odst. 7 ZPC podle něhož: „*Pokud o žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) nebylo rozhodnuto v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území, považuje se jeho další pobyt na území za pobyt na toto vízum, a to až do rozhodnutí o žádosti.*“ Dne 6. 3. 2013 tedy byl oprávněn k podání žádosti o povolení k trvalému pobytu ministerstvu na území České republiky dle § 69 odst. 5 ZPC.

15. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla: „*Ze spisového materiálu vyplývá, že v době podání žádosti o povolení k trvalému pobytu, tj. 6. 3. 2013, probíhala dvě správní řízení o žádostech odvolatele o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění. Jednalo se o řízení o žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, podané dne 23. 4. 2012, přičemž v době podání této žádosti, odvolatel pobýval na území na základě uděleného výjezdního příkazu s platností od 11. 4. 2012 do 25. 4. 2012. Této žádosti nebylo na základě posouzení*

Ministerstva vnitra, dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, ze dne 5. 4. 2013, vyhověno. Rovněž Komise na základě nového posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza (č. j. MV-54680-3/SO-2013), ze dne 20. 5. 2013, žádosti o nové posouzení nevyhověla. Dále probíhalo řízení o žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců podanou odvolatelem dne 27. 2. 2013. Rovněž ani této žádosti nebylo na základě posouzení Ministerstva vnitra, dle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ze dne 28. 3. 2013, pro nesplnění podmínek vyhověno. Rovněž Komise na základě nového posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza (č. j. MV-76528-3/SO-2013), ze dne 26. 6. 2013, žádosti odvolatele nevyhověla.“ K odvolací námitce žalovaná uvedla: „Z ustanovení § 60 odst. 7 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců je zřejmé, že § 60 odst. 7 zákona o pobytu cizinců lze aplikovat jen na případy, kdy je žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců podána v době, kdy má žadatel o toto vízum na území platné oprávnění k pobytu. Komise dospěla k závěru, že námitka odvolatele je nedůvodná. Otázka existence fikce pobytu byla řešena v rámci řízení vedeného pod č. j. MV-76528-3/80-2013. Jak je uvedeno výše, Ministerstvo vnitra i Komise shodně žádost odvolatele o udělení víza dle ustanovení § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců zamítly z důvodu nesplnění podmínek pro jeho vydání. Komise zároveň v novém posouzení žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území č. j. MV-76528-3/SO-2013 uvedla, že „fikce pobytu dle § 60 odst. 7 zákona o pobytu cizinců založena nebyla, a to z důvodu toho, že podmínkou aplikace je existence platného pobytového oprávnění v době podání žádosti o dlouhodobé vízum k pobytu“. Komise proto v otázce existence fikce pobytu odkazuje na své závěry v této věci uvedené v č. j. MV-76528-3/80-2013.“ S ohledem na uvedené se žalovaná ztotožnila s usnesením správního orgánu I. stupně, že „odvolatel podal dne 6. 3. 2013 žádost o povolení k trvalému pobytu na území dle ustanovení § 68 odst. 1 ministerstvu, ačkoli k tomu nebyl podle ustanovení § 69 odst. 5 zákona o pobytu cizinců oprávněn“.

16. Žalobce v žalobě podané ke Krajskému soudu v Plzni dne 14.08.2013 namítá, že v době podání žádosti dne 06.03.2013 pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu, a to v režimu § 47 odst. 2 ZOPC v návaznosti na § 44a odst. 3 ZOPC, neboť proti rozhodnutí o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podal správní žalobu, které byl soudem přiznán odkladný účinek, proto trvá fikce dlouhodobého pobytu podle § 47 odst. 2 ZOPC a na žalobce je třeba hledět jako na cizince pobývajícího na území na povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 69 odst. 5 ZOPC, který je oprávněn podat žádost o povolení k trvalému pobytu na území ČR.

17. Podle § 47 odst. 2 ZPC: „Pokud doba platnosti víza k pobytu nad 90 dnů uplyne před rozhodnutím žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, ačkoliv žádost byla podána ve lhůtě podle odstavce 1, považuje se vízum za platné do doby nabytí právní moci rozhodnutí o podané žádosti.“ Podle § 44a odst. 3 ZPC: „Žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3, § 46 odst. 7 a 8 a § 47 vztahuje obdobně.“

18. Pro posouzení důvodnosti žaloby je nutno uvést, že žalobce podal krom jiných žádostí také dne 25.06.2010 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Žádost byla zamítnuta rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 29.07.2010, čj. CPBR-08622/CI-2010-064061, odvolání žalobce bylo zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím žalované ze dne 04.01.2012, čj. MV/15354-2/SO-2011. Proti tomuto rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji dne 15.3.2012 postoupil Krajskému soudu v Brně. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 03.04.2012, čj. 36A 12/2012-37, byl žalobě přiznán odkladný účinek. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 18.02.2014, čj. 36A 12/2012-47 byla žaloba zamítnuta.

19. Žalobce v žalobě podané ke Krajskému soudu v Plzni dne 14.08.2013 argumentoval odkladným účinkem přiznaným Krajským soudem v Brně žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 04.01.2012, čj. MV/15354-2/SO-2011, a uváděl, že o žalobě není dosud rozhodnuto. Krajský soud v Plzni v rámci posouzení dané právní věci musí uvedenou skutečnost zohlednit, ač nebyla žalobcem uplatněna v odvolání podaném dne 08.04.2013, když v té době muselo být žalobci známo, že byl jeho žalobě projednáván před Krajským soudem v Brně dne 03.04.2012 přiznán odkladný účinek. K uvedenému skutkovému zjištění musí Krajský soud v Plzni přihlídnout proto, že je v daném soudním řízení posuzována zákonnost zastavení řízení o žádosti žalobce podle § 169 odst. 8 písm. c) ZPC a v souvislosti s tím musí být posouzeno, zda je či není správný závěr správních orgánů, že žalobce podal dne 06.03.2013 na území žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 ZPC, ač k jejímu podání nebyl oprávněn.

20. Z výše uvedeného vyplývá, že v době podání žádosti žalobcem dne 06.03.2013 byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 03.04.2012, čj. 36A 12/2012-37, přiznán odkladný účinek žalobě týkající se žádosti žalobce podané dne 25.06.2010 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Správní orgány obou stupňů toto skutkové zjištění v rámci svého rozhodování v nyní soudem posuzovaném správním řízení neučinily, proto ani nemohly v souvislosti s ním činit příslušné právní závěry. Tyto není za správní orgán oprávněn činit v soudním řízení soud. Pokud se žalovaný ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně a ani v rámci odvolacího řízení neposoudil uvedenou skutečnost a nevyvodil z ní důsledky v rámci právního posouzení žádosti žalobce v daném správním řízení, je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 09.06.2004, čj. 5A 157/2002-35, www.nssoud.cz).

Závěr

21. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

22. Žaloba je důvodná. Soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Současně vyslovil podle § 78 odst. 4 s.ř.s., že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s.ř.s. je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku. Protože soud zrušil napadené rozhodnutí z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, nemohl se zabývat argumentací žalobce uplatněnou v žalobě v rámci žalobního bodu.

V. Náklady řízení

23. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*dále jen advokátní tarif*). Zástupce žalobce, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

24. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč. Odměna advokáta sestává ze 2 úkonů právní služby, a to podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci) a podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby), tj. včetně paušální částky 6.800 Kč. Právní úkon, podání z 09.01.2014, kterým zástupce žalobce k výzvě soudu sdělil, že ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání, a předložil usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byl žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 04.01.2012, čj. MV-15354-2/SO-2011, přiznán odkladný účinek, byl posouzen podle obsahu jako stručné a jednoduché podání ve smyslu § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu, proto za tento úkon náleží odměna ve výši jedné poloviny, tj. včetně paušální částky 1.700 Kč. DPH z částky 8.500 (6.800+1.700) činí 1.785 Kč. Odměna advokáta činí 10.285 Kč. K odměně advokáta bylo připočteno 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

25. Náklady řízení tak činí 13.285 Kč. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám advokáta žalobce.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 30. října 2014

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu